

Буває така розмова...

Дмитро Павличко

Буває така розмова,
Що ув'язнює, наче кліть.
Темрява розумова,
Як бескид, міцна стоїть.

Буває таке мовчання
Несподіване і страшне,
Що тільки вибух ридання
Від смерті рятує мене.

Буває така година,
Коли повертає глузд
Моему життю єдина
Усмішка милих уст.